

**До членовете на научното жури,
определено със Заповед № 1387/23.05.2022 г.
на Ректора на Университета за
национално и световно стопанство (УНСС)**

СТАНОВИЩЕ

**от проф. Божана Неделчева, преподавател по право на интелектуалната
собственост в Юридическия факултет на Софийския Университет „Св. Климент
Охридски“, върху представения за публична защита дисертационен труд на Калин
Кирилов Баталски, Юридически факултет, Катедра „Частноправни науки“ на
УНСС на тема „Защита на марката на Европейския съюз от националните
съдилища“ за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ в научно
направление 3.6. „Право“ (Изобретателско, патентно и авторско право)**

Уважаеми членове на научното жури,

В съответствие с изискванията на чл.69 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в УНСС, и решение на ФС на ЮФ и Заповед № 1387/23.05.2022 г. на Ректора на УНСС за определяне на състав на научното жури във връзка с откритата процедура за защита на дисертационен труд и за определяне датата на публична защита, представям своето становище върху дисертационния труд на Калин Кирилов Баталски „Защита на марката на Европейския съюз от националните съдилища“ за присъждане на научната и образователна степен „доктор“ по право в научно направление 3.6. „Право“ (Изобретателско, патентно и авторско право)

На първо място си позволявам с няколко думи да представя докторанта. Калин Кирилов Баталски е роден през 1970 г. в гр. Перник. Първоначално завършва българска филология, а впоследствие и право в Югозападния университет „Неофит Рилски“ в Благоевград през 1997 г. Получава магистърска степен по „Право на Европейския съюз“ към Центъра за продължаващо обучение при Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2009 г. Професионалното му развитие е в системата на съдебната власт, където последователно заема длъжностите помощник-следовател, съдия изпълнител, районен съдия в Радомир и председател на

Районния съд в града в периода в 2006–2016 г. Окръжен съдия е в Кюстендил до месец октомври 2018 г., когато става административен ръководител на Пернишкия окръжен съд. За това време участва в редица курсове, стажове, симпозиуми, конференции и срещи на национално и международно ниво.

Зачисляването му като мой докторант на самостоятелна подготовка в научната специалност „Изобретателско, авторско и патентно право“ на УНСС е на 28 ноември 2016 г. За изминалото време до изтичане на срока на докторантурата изследователските дирения на докторанта се съсредоточиха върху издирването на актуална съдебната практика и проследяването на развитието на правната доктрина по международно частно право и право на интелектуалната собственост. Своите научни занимания представи на различни научни симпозиуми и успя да ги отпечата. Официално бе отчислен с право на защита на 8 ноември 2021 г. с изпълнение на всички заложиени критерии.

Дисертацията в по-съкратен вариант от представените чернови надхвърля 300 страници със заглавната страница, съдържанието и използваната литература, което за един докторантски труд надхвърля заложените изисквания. Съществен принос на докторанта са направите препратки към законодателствата, съдебната практика и достиженията на правната мисъл в Германия, Франция, Русия, Великобритания и др. Наред с това е проследил сериозен брой решения на Съда на ЕС, които подплатяват тезата му. В цялост представеният за оценка дисертационен труд включва увод, четири самостоятелни глави и заключение.

В увода докторантът използва ясна структура, представяйки последователно предмета, целите и задачите на дисертационния труд. Отделя внимание на анализа на уредбата на марката на ЕС, който ще бъде представен, но показва своите дирения към изследването на въпроса за особеностите на компетентността при спорове, свързани с нарушения на марки на ЕС, различните видове компетентност, конфликта на компетентности, но най-вече спецификите на гражданскоправната защита на правото върху марка на ЕС и на приложимото право по дела, свързани с нарушения на права върху марка на ЕС. След това е представил цялата съвкупност от методи, които читателят ще може да проследи как са използвани в труда. Намира място и научната новост, която ще се стреми да достигне в труда, актуалността и значение за практиката, което се подразбира, че ще търси от самото заглавие на темата.

В първата глава на дисертационния труд докторантът е заявил своето желание да покаже марката в цялостното ѝ развитие от Древността до наши дни. От бележките под линия личи, че авторът познава българската доктрина от края на XIX в. до наши дни, като с подходящи примери е представил развитието на марковото право (например цитираната монография на Константин Кацаров). Това му помага да даде своя принос като направи исторически преглед и изброяване на особеностите на марковото законодателство във Великобритания, Германия, Русия, САЩ и Франция. За историята на търговската марка в България също е задълбочил своя поглед и за пръв път пред читателската аудитория са представени в хронологическа последователност и по-значимите промени и причините за това в законодателството от средата на XX в. до сега действащия ЗМГО от края на 2019 г. Подобен подход е използвал в главата и относно международноправната уредба, като е представил обобщено, синтезирано и логическо вглеждане в развитието на марковото законодателство на международно равнище, което би било от полза също и за студентите по право.

Втората глава следва логическата последователност на първата като изследването проследява историческото развитие от идейните проекции за марката на ЕС през цялата досегашна уредба на ниво регламенти и директиви до понятието, характерните особености, видовете и принципите на марката на ЕС. Предвид липсата на цялостно изследване за марката на ЕС от българската правна доктрина, това е пионерски пробив и безспорен научен принос. Особено ценно тук е да се подчертае, че докторантът се е стремил и към принос на световно ниво, като е подплатил главата с изброяване на редица монографии, студии и статии от чуждестранни колеги, коментари върху регламентите и директивите. Впечатление прави тезата му, че приемането на Първата директива 89/104 за марката на ЕС е подготвено в края на 70-те години на XX в. В същия ред на мисли представените дискусии до приемането на Директивата и Регламента и тяхната значимост също не са били отбелязвани от българската правна мисъл. Представените основни моменти, промените и причините, от които са продиктувани в общо 6 директиви и регламенти в рамките на половин глава е сериозно изпитание, с което докторантът се е справил и направеният синтез засяга най-важните въпроси, относими към защитата на марката на ЕС.

В третата глава за определянето и обхвата на компетентността на националните съдилища при защита на права върху марка на ЕС се подчертава интердисциплинарността на труда със засягане на проблематиката на плоскостта на

международното частно право. На първо място е направена характеристика на понятията „подведомственост“ и „подсъдност“. Обърнато е внимание на компетентността при спорове, свързани с нарушения на марки на ЕС в три международни акта, а именно Брюкселската конвенция, Регламент 44/2001 и Регламент 1215/2015 и режима съгласно Регламент 2017/1001 за марката на ЕС. Основата теза за тази подчертана нееднократно уникалност на системата се състои в това, че Общият съд и Съдът на Европейския съюз проверяват законосъобразността на решенията на Службата относно регистрацията или отказа за регистрация на марката на ЕС, докато при последващ етап след регистрацията на марката на ЕС компетентността се разделя между Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и съдилищата за марките на ЕС. Докторантът представя вертикалните спорове между частноправни субекти и административния орган, който регистрира марките на ЕС от една страна, а от друга хоризонталните спорове между частноправни субекти, при които националните съдилища притежават изключителна компетентност.

Последната глава от дисертационния труд е посветена на гражданскоправната защита на правата върху марка на ЕС с нейните характерни белези и приложение. Макар и по-малка по обем в нея са засегнати редица въпроси, като са включени видовете искове за марката на ЕС, извън закрепените в Регламент 1001/2017, които са уредени обаче от националните законодателства на държавите членки. Даден е изчерпателният пример с Германия и исковете за опасност от нарушение и за установяване на липсата на нарушение на марка на ЕС. Тук влиза едно от поредните предложения *de lege ferenda* от докторанта за приложението им в българското законодателство с оглед на разширяването на защитата. Освен това в главата са поместени презумцията за валидност, санкциите според Регламент 2017/1001 и процесуалните мерки за защита, на които е обърнато специално внимание. Особено впечатление прави вниманието, с което е проследено марковото законодателство в различните държави членки и са дадени редица примери с последните законови изменения в Германия, Франция и Полша.

Заключението на дисертацията е построено като преглед на поставените задачи на изследването, актуалните моменти, практическата приложимост на предложенията *de lege ferenda* за българското нормотворчество.

Към дисертационния труд са предадени три научни публикации по темата на дисертацията, които предимно се отнасят към трета и четвърта глава. Същите покриват всички изисквания за научна публикация и е използван богат набор от чуждестранна и българска литература, както и съдебна практика.

Авторефератът, с който докторантът представя своето изследване също е достатъчно изчерпателен за непосредствено създаване на впечатления и очаквания в читателската аудитория. Докторантът е съобразил да включи и направените от него изводи за всяка една от главите, а също е представил обща характеристика за обема, както и за защитаваната от него цялостна теза.

Накратко в помощ на докторанта излагам препоръки и критични бележки. На първо място в първата глава да бъде даден отговор защо именно са избрани примери от посочените страни, какво е продиктувала докторантът да се спре на тях. Същото важи и при използването на сравнения и в следващите глави. Другата важна бележка е, че едва в автореферата е изложена цялата теза, която докторантът защитава, а същата може да бъде добавена в заключението и обобщена, а не само да бъде извеждана с оглед изводите и информацията в отделните глави.

Тези забележки по никакъв начин не оспорват научната стойност на труда и ценния принос, който представлява разработката за българска правна доктрина и в областта на правото на интелектуалната собственост, и в областта на международното частно право. Именно затова си позволявам да призова докторанта към оформянето на дисертацията според изискванията за научна монография и отпечатването ѝ.

В обобщение, излагам становището, че представения за разглеждане дисертационен труд представлява неразработвана интердисциплинарна материя за защитата на марката на ЕС от националните съдилища, която има принос на национално и международно ниво. Безспорно същата е актуална с оглед на поместване на последните промени в съюзното законодателство и в това на отделните държави членки. Притежава редица научни приноси, а с предложението *de lege ferenda* е ценна за правотворчеството и правоприлагането. Наситеността с българска и чуждестранна литература и съдебна практика, затвърждава задълбоченото познаване на материята, което се изисква.

От гореизложеното заключавам, че дисертационният труд на Калин Кирилов Баталски на тема „Защита на марката на Европейския съюз от националните съдилища“

представлява оригинален принос в науката, като докторантът притежава задълбочени теоретични знания в областта на правото на интелектуалната собственост и способности за самостоятелни научни изследвания, с което са изпълнени изискванията на чл. 6, ал. 3 от ЗРАСРБ. Затова предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на Калин Кирилов Баталски.

10.08.2022 г.

С уважение:

(проф. Божана Неделчева)